

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1139

за изменение в частта за разноските

гр. София, 15.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

като разгледа дело номер **11253** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК. Образувано е по молба от юрк. Ч., пълномощник на НАП с искане за изменение на решение № 6869 от 01.12.2020 г., постановено по адм. д. № 11253/2019 г. по описа на АССГ/53, в частта за разноските. С молбата се иска изменение на решението, като се присъдят на НАП разноси пред съда за юрисконсултско възнаграждение. Твърди се, че разноските се следват от новелата на чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, след измененията от 2019 г. Моли да се измени решението в частта относно разноските.

Ответната страна – не взема становище в срока за отговор.

Молбата за изменение на решението в частта за разноските е подадена в преклузивния едномесечен срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ (в относимата им редакция), тълкувани в тяхната взаимовръзка, се явяват специални по отношение на общите разпоредби на чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 144 и чл. 143 от АПК. Липсата на изрична уредба в ЗОДОВ, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, означава, че такова не се дължи.

Липсата на изрична уредба в ЗОДОВ, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска/исковете му, не е празнота в правото, която да се запълни по аналогия на закона чрез прилагането на чл. 78, ал. 3 или чл. 78, ал. 8 ГПК. Законодателят е разграничил възнаграждението за един адвокат от разноските по производството в чл. 143, ал. 1 АПК, както и в чл. 78, ал. 1 ГПК. Стриктното тълкуване на разпоредбите на чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ води до извода, че законодателят прави разлика между разноси за производството и заплатено възнаграждение за един адвокат, респективно юрисконсултско възнаграждение.

Последните, макар и да са разходи по делото, не са разноси по производството. В ЗОДОВ не е предвидено изрично възстановяването на разхода за ползваната от ответника адвокатска услуга по делото или заплащане на юрисконсултско възнаграждение в негова полза, което означава, че при отхвърляне на иск по ЗОДОВ, в тежест на ищеца остава заплатената от него държавна такса като той дължи и заплащане на направените от съда разноси по производството във връзка с предприетите процесуални действия, но ищецът не дължи възстановяване на разхода на ответника за адвокатско възнаграждение, ако е бил защитаван от адвокат или заплащане на юрисконсултско възнаграждение при осъществено процесуално представителство от юрисконсулт поради липсата на специална законова уредба в ЗОДОВ, предвиждаща това. Както се посочи по-горе в мотивите в чл. 10, ал. 2 и ал. 3 от ЗОДОВ (в относимата редакция), които се явяват специални разпоредби по отношение на чл. 78 от ГПК и чл 143 АПК, законодателят не е предвидил изрично, че при отхвърляне изцяло или частично на предявените иски, на ответника се дължи заплащане разноси. Към казуса не е приложима разпоредбата чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ (в редакцията съгласно изм. и доп., публ. ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г.) доколкото съгласно пар. 6, ал. 1 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на ЗОДОВ, този закон се прилага за предявени иски молби, подадени след влизането му в сила.

Молбата за допълване на решението от 01.12.2020 г. от прълномощник на НАП, като ответник в производството за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователна и се отхвърля.

По изложените съображения съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ без уважение искането на юрисконсулт Л. В. Г. - Ч., пълномощник на Национална агенция по приходите за изменение на решение № 6869 от 01.12.2020 г., постановено по адм. д. № 11253/2019 г. по описа на АССГ/53, в частта за разноските. Определението може да се обжалва по реда на касационното обжалване в 14 дневен срок от съобщението пред ВАС.

Съдия